

تحلیل عوامل اجتماعی مؤثر در گرایش زنان به عضویت در تیم های ورزشی و شرکت در مسابقات

مسعود نادریان جهرمی^{۱*}، الهام اخوان^۲

۱. دانشیار مدیریت ورزشی، دانشگاه اصفهان، ایران

۲. کارشناسی ارشد مدیریت ورزشی، دانشگاه اصفهان، ایران

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۰۵/۰۵ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۵/۲۲

Analysis of Effective Social Factors in Women's Tendency to Join Sports Teams and Participate in Competitions

Masoud Naderianjahromi^{1*}, Elham Akhavan²

1. Associate Professor of Sport Management, University of Isfahan, Isfahan, Iran

2. M. A Student of Sport Management, University of Isfahsn, Isfahan, Iran

Received: (2021/07/27)

Accepted: (2022/08/13)

چکیده

Abstract

Physical culture and the direction of health and activities such as running slowly, walking, cycling in the field of recreational activities, and participating in sports championships should be institutionalized as a cultural strategy among all segments of society especially women. The overall purpose of the present study was to analyze the social factors affecting the tendency of girls to join sports teams and participate in the tournament. The research is descriptive-analytic. The statistical population of all female students participating in the 14th Olympiad of Sport (3745) was held in Shiraz University in the summer of 1997. A sample of 375 students was randomly selected from among all sports. The research instrument was a researcher-made questionnaire whose validity was verified by 14 sports management professors at universities and its reliability was obtained through Cronbach's alpha of 0.92. The results showed that the four components of the cultural-religious attitude of the society, the support of the family, as well as the development of new information technology and senior executives' policies are highly effective in the tendency of girls to participate in sports teams and participate in contests. Therefore, promoting the cultural level of the society (mainly families to support) and reforming the views of community leaders towards women's sports in accordance with the time conditions, as well as the development of new communication and information technologies, provides the basis for more women to join sports teams and participate in the tournaments

Keywords

Society, Family, Religion, Executive Policy, Girl Students

فرهنگ جسمانی، جهتگیری سلامتی و فعالیت‌هایی مانند دویدن آهسته، قدم زدن، دوچرخه سواری در حوزه ورزش‌های تفریحی و مشارکت و عضویت در تیم‌های ورزشی در حوزه ورزش‌های قهرمانی می‌بایست به صورت راهبرد فرهنگی در بین همه اقشار جامعه به ویژه زنان نهادینه شود. هدف کلی پژوهش حاضر تحلیل عوامل اجتماعی مؤثر در گرایش دانشجویان دختر به عضویت در تیم‌های ورزشی و شرکت در مسابقات بود. پژوهش از نوع توصیفی-تحلیلی بود. جامعه آماری کلیه دانشجویان دختر شرکت کننده در چهاردهمین المپیاد ورزشی (۳۷۴۵) بودند که در تابستان ۹۷ در دانشگاه شیراز برگزار شد. نمونه آماری ۳۷۵ نفر از دانشجویان بودند که به طور تصادفی طبقه بندی شده از میان تمام رشته‌های ورزشی انتخاب شدند. ابزار پژوهش با استفاده از نتایج تحقیقات و مطالعات گذشته، پرسشنامه محقق ساخته بود که روایی آن توسط ۱۴ نفر از اساتید مدیریت ورزشی در دانشگاهها بررسی و تأیید شد و پایایی آن نیز از طریق آلفای کرونباخ ۰/۹۲ بدست آمد. نتایج نشان داد که چهار مولفه نگرش فرهنگی - مذهبی جامعه، حمایت نهاد خانواده و همچنین توسعه فناوری‌های نوین اطلاعات و سیاست‌های اجرایی مدیران ارشد در شرکت زنان در مسابقات مؤثر است. لذا ارتقای سطح فرهنگی جامعه (عمدتاً خانواده‌ها برای حمایت) و اصلاح دیدگاه رهبران جامعه نسبت به ورزش زنان متناسب با شرایط زمان و نیز توسعه ارتباطات و فناوری‌های نوین اطلاعات زمینه‌های گرایش بیشتر زنان به عضویت در تیم‌های ورزشی و شرکت در مسابقات را فراهم می‌سازد.

واژه‌های کلیدی

جامعه، خانواده، مذهب، سیاست‌های اجرایی، دانشجویان دختر

* نویسنده مسئول: مسعود نادریان جهرمی

*Corresponding Author Masoud naderian jahromi

m.naderian@spr.ui.ac.ir ایمیل نویسنده مسئول

مقدمه

تجهیزات و امکانات ورزشی، نبود شناخت کافی از اهمیت ورزش، هماهنگ نبودن رشد جمعیت و توسعه فضاهای ورزشی برای بانوان، محدودیت های اجتماعی و خانوادگی، بی توجهی رسانه های جمعی به اشاعه فرهنگ ورزش بین زنان، فقر آگاهی و فرهنگی از جمله عواملی که موجب شده تا ورزش در ابعاد کلان به ویژه ورزش بانوان آن طور که باید در کشور جایگاه واقعی خود را پیدا نکند (رهبرقاضی و همکاران، ۱۳۹۶: ۵۳). برای آن که ورزش در زندگی روزمره بانوان جایگاه واقعی خود را پیدا کند تغییر نگرش مسئولان، فرهنگ سازی و نقش مهم رسانه ها در بستر سازی تحقق این امر مهم اجتناب ناپذیر است. کارشناسان تأکید دارند برای پیشرفت و توسعه ورزش بانوان باید دیدگاه ها نسبت به حضور بانوان در اجتماع تغییر کند و این فرهنگ نهادینه شود که در ورزش تفکیک جنسیتی معنا ندارد چرا که هیچ گاه اسلام مانع ورزش بانوان نبوده و باید برخی تفکر در این ارتباط بازنگری شوند (حسنی و همکاران، ۱۳۹۶: ۳۸). نتایج بررسی های یک دهه اخیر نشان می دهد که گرایش بانوان به ورزش فوق العاده است اما برای فراگیر شدن ورزش در زندگی آنان باید بیش از پیش فرهنگ سازی و فواید ورزش با بیان دلایل علمی آن همراه شود. در کشور ما بانوان حدود نیمی از جمعیت را تشکیل می دهند، این قشر از جامعه؛ گذشته از سلامتی، شادابی و نشاط، برای انجام هر چه بهتر زندگی فردی و اجتماعی به فرهنگ سازی برای مشارکت در ورزش از طریق توسعه فضاهای ورزشی، زیرساخت ها، تأمین اعتبارات و امکانات و حامیان مالی در این عرصه نیاز دارند (محمد نیا، طیبی و اصل مرز، ۱۳۹۵: ۲۲۵). در این مقاله به برخی از کارکردها و شناخت واقعی نگرش ها که آثار ارزشمندی دارد اشاره شده است:

- (۱) امکان پیش بینی رفتار: آگاهی از نگرش ها به طور نسبی فرد را قادر به پیش بینی رفتارها می سازد. (۲) نقش رفتار در شخصیت افراد: از جمله اموری که در توصیف و تشریح فرد دخالت تام دارند نگرش ها می باشند. اهمیت نگرش ها،

کمیتته بین المللی المپیک (IOC)^۱ در سال ۲۰۱۴ در منشور خود به عنوان یک راهبرد اساسی اعلام می کند که همه دولت ها موظفند تا سال ۲۰۲۲ تمهیداتی را فراهم کنند تا مسابقات ورزشی در کلیه رشته های ورزشی در بازی های المپیک به طور مساوی بین زنان و مردان برگزار گردد. همچنین کمیته اعلام می دارد شش عامل نژاد، مذهب، فرهنگ، رنگ پوست، زبان و جنسیت نباید در سیاست گذاری های اجرایی ورزش و مسابقات اثرگذار باشند (نادریان، ۱۳۹۶: ۵۰). از آنجایی که امروزه حضور زنان در اجتماع به لحاظ بهره مندی جامعه از توانمندی های آنان و برخورداری ایشان از امکانات جامعه در جهت رشد و تعالی فرد و اجتماع بسیار مهم و ارزشمند است؛ لذا فراهم نمودن زمینه های مشارکت زنان به عنوان نیمی از منابع انسانی جامعه در فرآیند توسعه و فضا سازی فرهنگی در عرصه ملی و جهانی و همچنین تحقق عدالت اجتماعی امری ضروری به نظر می رسد (ابراهیمی، جان علی زاده و بولاغی، ۱۳۹۶: ۱۴۰). زمینه های تسهیل کننده عمدتاً به نگرش افراد به ویژه رهبران و مدیران سطح کلان و ارشد جامعه باز می گردد. نگرش در حقیقت ترکیبی از باورها و هیجان هایی است که شخص را پیشاپیش آماده می کند تا به دیگران، اشیا و گروه های مختلف به شیوه مثبت یا منفی نگاه کند. نگرش ها ارزیابی از اشیا را خلاصه می کنند و در نتیجه پیش بینی یا هدایت اعمال یا رفتارهای آینده را بر عهده می گیرند (کردلو، تیموری و ناصریان، ۱۳۹۷: ۵۲). نگرش را می توان برحسب نظریه های یادگیری و رویکرد شناختی تعریف کرد. در هر یک از این نظریه ها مفهوم نگرش به گونه ای متفاوت تعریف می شود و هر یک از جنبه های متفاوت نگرش را مورد تأکید قرار می دهد. نگرش ها با توجه به تعاریف مزبور، در زمینه سازی و شکل دهی به رفتارها، ایجاد انگیزش، ارضای نیازها و جهت دهی به گرایش ها تأثیر جدی دارند (فتیحی، عارفی و فتیحی، ۱۳۹۷: ۱۶۸). به اعتقاد صاحب نظران، علاوه بر کمبود

^۱ - International Olympic Committee

برای ورزش کردن با مشکلات و موانعی روبرو هستند. از جمله این موانع می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: موانع فرهنگی و دینی: عواملی همچون ترس از آسیب رسیدن به ارزش‌های فرهنگی و دینی و عدم رعایت هنجارهای اجتماعی، زیر سوال رفتن دیدگاه‌های دینی، تصور کمبود وقت برای زنان، نداشتن انگیزه‌های لازم برای شرکت در مسابقات و خجالتی بودن (ساودرا، ۲۰۱۸؛ ۲۹۷). موانع اجتماعی: عواملی مانند ضعف در اطلاع‌رسانی و آگاهی بخشی، پیش‌بینی نکردن برنامه‌های مفرح، بی‌توجهی برخی مسئولان و کمبود الگوهای موفق. موانع خانوادگی: از جمله مخالفت والدین یا همسر، ترس والدین از آفت تحصیلی فرزندان و آشنا نبودن اعضای خانواده با ورزش، تصور والدین از محیط‌های ورزشی به عنوان محیط‌های ناپاک. نبود یا کمبود امکانات و تجهیزات: همچون دسترسی نداشتن آسان و سریع به امکانات، فضاهای ورزشی و نامناسب بودن وقت تمرینات ورزشی برای زنان (افشانی و هانفی راد، ۱۳۹۶؛ ۲۱۳). موانع تاریخی-سیاسی: موانع تاریخی و ساختاری توسعه‌ی ورزش در ایران عمدتاً به سه عامل ساختار قدرت سیاسی، شکاف‌ها و چندپارگی‌های اجتماعی و فرهنگی (سنت و تجدد) و فرهنگ سیاسی (به‌ویژه فرهنگ سیاسی گروه حاکمه) ارتباط داشته و استدلال می‌شود که این سه عامل در تعامل با هم از موانع توسعه‌ی سیاسی ورزش زنان در ایران بوده است (قاسمی، ۱۳۹۶؛ ۶۹). خانواده به عنوان بنیادی‌ترین نهاد اجتماعی شناخته می‌شود. این موضوع از سویی ناظر بر ابتدایی بودن این نهاد - از نظر نخستین مواجهه‌ی افراد با نهادهای اجتماعی و قدیمی‌ترین نهاد از نقطه نظر تاریخی - است و از سوی دیگر به اهمیت آن برای نظام اجتماعی دلالت دارد. اهمیت خانواده برای نظام اجتماعی، نتیجه‌ی کارکردهای یگانه‌ای است که در حفظ و تداوم این نظام برعهده دارد (پاپ و همکاران، ۲۰۱۸؛ ۱۱۱). خانواده، نهادی با کارکرد دوگانه است؛ کارکرد دوگانه‌ای که بازنمایی خصلت‌های ایستایی و پویایی در نظام اجتماعی است. خانواده نخستین گروه اجتماعی است، که فرد در آن جامعه‌پذیر می‌شود و از این منظر، نخستین نهادی است که اراده‌ی نظام اجتماعی را در جهت ثبات و تداوم بر اراده‌ی فرد تحمیل می‌کند. از سوی دیگر نخستین کارکرد خانواده، تولید و توارث است و

که خود ناشی از بکار بردن نظام ارزش‌های فرد هستند اگر بیشتر از نظام ارزش‌های مولد خود نباشد، دست کم به اندازه‌ی آن در شناخت فرد مؤثر هستند. ۳) نقش نگرش در تشخیص پیش‌داوری‌ها: نگرش‌ها به تدریج، نوعی تجلی کلی غیر قابل فهمی در روش و سیاق زندگی اجتماعی ایجاد می‌کنند و با کمک ارزش‌ها و هنجارهای گروه خودی، به ارزیابی دیگران می‌پردازند. از همین زمان است که بعضی از نگرش‌های پیچیده و مبهم و از نظر منطقی توجیه‌ناپذیر پدیدار می‌شوند و منبع تغذیه پیش‌داوری‌های طبقاتی و گروهی می‌گردند (مهردوی و مدیری، ۱۳۹۶؛ ۱۶۲). نگرش در مورد زن و به تبع آن فعالیت‌های ورزشی زنان در حقیقت تعیین‌کننده سیاست‌های اجرایی ورزش زنان در سطح جامعه می‌باشد. ورزش زنان شامل همه مسابقات خاص زنان چه در شکل حرفه‌ای، آماتور یا ورزش همگانی در تمام رشته‌های ورزشی می‌شود. مشارکت زنان در ورزش در قرن بیستم میلادی، به ویژه در اواخر آن افزایش چشمگیری یافت. این افزایش تحت تأثیر تغییرات فرهنگی جامعه بود که بر برابری جنسیتی تأکید داشت (حیدری، سیدآسیابان و حربی، ۱۳۹۲؛ ۲۷). به‌طوری که در دنیای امروز هیچ رشته ورزشی وجود ندارد که زنان نتوانند در آن مشارکت کنند، اما میزان این مشارکت در هر رشته ورزشی و هر کشور تفاوت دارد. علاوه بر نگرش، فرهنگ یا قوانین برخی از کشورها (بیشتر در کشورهای اسلامی) محدودیت‌هایی را برای حضور زنان در بعضی از رشته‌ها به همراه دارند و ضوابط شرعی را به صورت قانون برای نهادهای ورزشی و فدراسیون‌ها و سایر سازمان‌های ورزشی تعیین نموده‌اند. در همین راستا این کشورها چالش‌هایی را با نهادهای جهانی ورزش که مجری و سیاست‌گذار رشته‌های ورزشی در سطح جهانی هستند، دارند که زنان میزان محدودیت بیشتری برای انجام آزادانه ورزش‌ها نسبت به مردان دارند. این در حالی است که در بسیاری از جوامع ورزشکاران زن در تعدادی از رشته‌ای ورزشی مانند تنیس، ژیمناستیک، پاتیناژ نمایشی و والیبال ساحلی اهمیت بیشتر یا حداقل برابری با هم‌تایان مرد خود یافته‌اند. تعداد دیگری از رشته‌های ورزشی نیز مانند نت‌بال و سافت‌بال به ورزش‌هایی زنانه معروف شده‌اند (نادریان، ۱۳۹۵؛ ۳۶). بررسی‌ها نشان می‌دهد در شرایط فعلی جامعه ایران زنان

مذهب است. دین و مذهب به عنوان پدیده‌ای گسترده و اثرگذار، نظام اعتقادی سازمان یافته‌ای است که همراه با مجموعه‌ای از آیین‌ها و اعمال، تعیین‌کننده‌ی شیوه‌ی پاسخ‌دهی افراد به تجارب زندگی است و دینداری، نظامی عملی مبتنی بر اعتقادات است که در قلمرو ابعاد فردی و اجتماعی از جانب پروردگار برای هدایت انسان‌ها در مسیر رشد و کمال الهی فرستاده شده و شامل عقاید، باورها، نگرش‌ها و رفتارهایی است که با هم پیوند دارند. بر اساس این تعریف، «دیندار» کسی است که با آگاهی به اصول و شعائر یک مذهب، در نظر و عمل، پیروی آن دین را اتخاذ می‌کند و این پیروی بر زندگی دینی و غیردینی او تأثیر می‌گذارد. بیشتر ادیان جهان با آن که تفاوت‌هایی با یکدیگر دارند، پیروان خود را به فعالیت‌های مثبت فرا می‌خوانند. از این رو، دین یکی از عوامل اثرگذار بر رفتار و شناخت به شمار رفته و مذهب و دینداری به عنوان یک میانجی بر فرایند فکری و ارزیابی رویدادهای روزمره‌ی زندگی فرد اثر می‌گذارند. یکی از مسائلی که برخی دانشمندان و صاحب‌نظران از آن به عنوان یکی از پیامدهای دین و دینداری سخن می‌گویند، مشارکت در فعالیت‌های ورزشی است. مشارکت ورزشی، منافع آشکار از جمله منافع جسمانی، روانشناختی و اجتماعی برای اعضای جامعه به ارمغان می‌آورد. شواهد و یافته‌های فراوانی دال بر افزایش سطح سلامت از طریق مشارکت مداوم و پیوسته در فعالیت‌های ورزشی وجود دارد (مدیری و آزادارمکی، ۱۳۹۲: ۱۲). دین به همراه ورزش به‌عنوان دو نهاد اصلی، چشم‌اندازهای اجتماعی بسیاری را در زندگی ما تشکیل می‌دهند. در فرهنگ باستانی، رقابت‌های بزرگ ورزشی بخشی از جشنواره‌های مقدس و فعالیتی اجتناب‌ناپذیر و شادی‌آور به شمار می‌آمده است. ورزش به همراه دین ابزار ضروری برای توسعه، وحدت، ثبات، با هم بودن و همزیستی مسالمت‌آمیز در میان ورزشکاران مرد و زن و نیز تماشاگران یعنی دوستداران ورزش است (جونو و اکوو، ۲۰۱۳: ۲۲).

ویلی وایت، دارنده‌ی مدال طلای پرش طول زنان در بازی‌های المپیک ۱۹۸۴، درباره‌ی موفقیت خود چنین می‌گوید: «من عصبانی بودم، بنابراین دعای عهد جدید و آیه‌ای را درباره‌ی این که اصلاً نباید بترسم، خواندم و احساس آرامش پیدا کردم. سپس شروع کردم به پریدن و

از این نظر اراده‌ی نظام اجتماعی را به پویایی محقق می‌سازد. خانواده شالوده‌ی هر جامعه‌ی متمدن است در واقع خانواده نهادی است که به اعضای خود آرامش و امنیت می‌دهد و طی قرن‌های متمادی، پایدارترین و مؤثرترین وسیله‌ی حفظ ویژگی‌های فرهنگی و عامل انتقال آن‌ها به نسل‌های بعدی بوده است. خانواده تأثیر اصلی را در فرآیند تربیت اجتماعی و ورزشی دارد (معدنی، مقدسی و کاظمی پور، ۱۳۹۷: ۹۵). والدین ممکن است فرزندان خود را تشویق کنند تا در فعالیت‌های ورزشی و مهارت‌های حرکتی شرکت کنند و یا اینکه آن‌ها را از این کار باز دارند. هیچ‌شکی وجود ندارد که اجتماعی شدن از طریق ورزش در سال‌های کودکی آغاز می‌شود. در حدود ۷۵ درصد قهرمانان ورزشی از سن ۸ سالگی در ورزش فعال شده‌اند (مارتا ساودرا، ۲۰۱۸: ۳۰۰). با توجه به این نکته می‌توان نتیجه گرفت نقش خانواده در گرایش فرزندان به‌ویژه دختران به ورزش قابل تأمل است. آگاهی بخشیدن به والدین به‌جهت این که مشوق خوبی برای فرزندان‌شان باشند اهمیت ویژه‌ای دارد لذا اطلاعات و فناوری امروزه می‌تواند نقش بسزایی در تحقق این امر ایفا کند. برای بهره‌گیری از فناوری‌های نوین ورزشی، تربیت نیروی انسانی کارآمد محور اصلی توسعه پایدار و تحول در نظام ورزش کشور.

در افق سند ملی توسعه کشور در ایران ۱۴۰۴ می‌باشد. برای رسیدن به چشم‌انداز مورد نظر نیاز به بهسازی و تحول در ساختار و ماهیت نظام ورزش کشور است و فناوری اطلاعات و ارتباطات به صورت بالقوه توانایی کیفیت بخشی و اثربخشی فرآیند یاددهی یادگیری و تسهیل آن را دارد. فناوری اطلاعات و ارتباطات در ایجاد انگیزه، عمق و وسعت دادن به یادگیری و پایدار ساختن آن و رفع خستگی و کسالت افراد جامعه و ایجاد مهارت ذهنی نقش مؤثری دارد. توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات در برنامه‌های آموزشی و سیستم‌های یاددهی یادگیری، گامی مؤثر و ماندگار بوده که توانسته تحولات کیفی در اهداف، برنامه‌ها، روش‌ها و شیوه‌ها ایجاد کند و در نتیجه اثربخشی را بدنبال داشته باشد. در توسعه فناوری باید به مشارکت ورزشی زنان و مردان به طور متوازن و برابر توجه و تأکید شود (نامور، ۱۳۹۴: ۱۶۱). یکی از عوامل دیگری که در ورزش زنان بخصوص در کشورهای اسلامی جای بحث دارد دین و

بیش از هر زمان دیگری در زندگی ام پریدم». اگرچه همه ی ورزشکاران از باورهای مذهبی خود به این شیوه استفاده نمی کنند، اما در برخی ورزشکاران نوعی تمایل به فراخوانی دین و مذهب خود، برای کمک به آن ها در مواجهه با چالش ها و عدم قطعیت ها وجود دارد (پارسا مهر و رسولی نژاد، ۱۳۹۴: ۸۶). از طرف دیگر امروزه ورزش و سیاست رابطه ای عمیق پیدا کرده اند که در تحلیل های اجتماعی ورزش غیر قابل انکار می باشد. با پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۵۷ ورزش به عنوان یکی از مهم ترین عامل صدور فرهنگ جامعه ایرانی معرفی شد و جو ورزشکاران این مرز و بوم با درخشش در مسابقات جهانی نگاه های بین المللی را معطوف خود ساختند، حضور بانوان ایران با حجاب اسلامی در بسیاری از رشته های ورزشی و کسب مدال های گوناگون در بازی های آسیایی و المپیک از نکات بارز مشارکت زنان در عرصه های جهانی ورزش می باشد که تعامل ورزش با مذهب و سیاست را پررنگ تر جلوه می دهد. حضور چهره های مدال آور و نامدار ورزشی با استفاده از محبوبیتی که در زمان فعالیت های ورزشی در بین مردم به دست آوردند در پست های سیاسی طی چند سال گذشته بسیار مشهود است (فاضلی، ۱۳۹۱: ۱۶۲). اما زنان از دیرباز با مسائل و مشکلات اجتماعی زیادی مواجه بوده اند که از جمله می توان به فقدان فرصت و امکان برای انجام فعالیت ورزشی یا ممنوعیت پرداختن به آن در تاریخی نه چندین دور، باورهای نادرست فرهنگی در جامعه، تبعیض رسانه ها در خصوص پوشش خبری ورزش زنان، عدم تمایل حامیان مالی از ورزش زنان، سیاست های غلط حاکم در جامعه در خصوص ورزش زنان و غیره اشاره کرد، البته در مقایسه با گذشته، ورزش زنان پیشرفت های خوبی داشته است؛ تصویب قانون عدم تبعیض بین زن و مرد در برنامه های آموزشی در بسیاری از کشورها به عنوان یک سرآغاز، افزایش تعداد زنان تصمیم گیرنده در سازمان های ورزشی کشورهای مختلف، افزایش بودجه های مربوط به ورزش زنان و برتری زنان در بعضی از رشته های ورزشی از جمله شواهدی هستند که برای این ادعا وجود دارد. با توجه به اهمیت ورزش زنان کشور از جنبه های مختلف جسمانی، روحی، اجتماعی و سیاسی و نیز گسترش نیافتگی ورزش در میان این قشر مهم جامعه و با توجه به برگزاری

چهارمین دوره بازی های اسلامی زنان در شهریور ۱۳۸۴، ضروری است تا تأملات زیادتری در مورد توسعه ورزش زنان در جامعه صورت گیرد (فاضلی، ۱۳۹۱: ۱۵۲). تاریخچه ورود زنان به عرصه ورزش در ایران، به تلاش های وسیعی که در دوران سلطنت پهلوی در حوزه ورزش انجام شد، باز می گردد. زنان ورزشکار ایرانی در رشته های مختلفی فعالیت می کردند و مدال های جهانی زیادی کسب کرده اند، مانند اتومبیل رانی (که مشترک با مردان است)، تنیس، تیراندازی، والیبال، فوتبال، بسکتبال، دو و میدانی، انواع ورزش های رزمی و سایر رشته های ورزشی انفرادی و گروهی. لیگ های ورزشی زنان در قبل از انقلاب راه اندازی شد که با چند دهه وقفه مجدداً لیگ های ورزشی زنان راه اندازی شده است و هم اکنون زنان در بسیاری از رشته های ورزشی فعال و صاحب عنوان های جهانی هستند (نادریان، ۱۳۹۶: ۶۰). مطالعات جدیدی که در دانشگاه سنت گالن سوییس انجام شده است نشان می دهد که زنان نسبت به مردان در ورزش از توانایی روحی بیشتری برخوردار هستند (دیور و جل لوک، ۲۰۱۶: ۴۱). بررسی های جدید توسط محققان سوئیسی نشان داده است که زنان ورزشکار حرفه ای به خصوص تنیسورها مانند مردان در شرایط تحت فشار قرار می گیرند اما کمتر دچار مشکل می شوند. در این مطالعات هشت هزار و ۲۰۰ مسابقه گرنند اسلم تنیس مورد بررسی قرار گرفته است (مان و کارن، ۲۰۱۸: ۴۳). پیش از این نیز مطالعات درباره تفاوت بین کارایی مردان و زنان و شرایط روحی آن ها در مسابقات مختلف انجام شده بود. بررسی ها نشان داده بود که مردان در ابتدا بهتر از زنان عمل می کنند، اما این برتری به طول نمی انجامد. هنوز دلیل این اختلاف مشخص نیست. برخی از محققان معتقدند که دلیل این مسئله ممکن است تفاوت های بیولوژیکی باشد. تدارک تسهیلات و امکانات نه تنها در حوزه ورزش های قهرمانی و مسابقات بلکه در حوزه ورزش های تفریحی نیز نیازمند به برنامه ریزی و تدارک امکانات نیز هست (ویلجالمسون و جانسون، ۲۰۰۳: ۱۰۱). یکی از مهم ترین وظایف شهرداری ها به عنوان یک نهاد اجتماعی، تقویت نشاط و سلامتی شهروندان و ایجاد بسترهای لازم برای گذران اوقات فراغت و فعالیت های ورزشی بانوان از طریق تأمین فضای شهری، توسعه امکانات تفریحی و ورزشی و احداث مراکز

مشترک و اجرای تصمیمات در سطح وسیع تر برای توسعه ورزش همگانی نقش مؤثری ایفا کنند. برای مثال، صدا و سیما از راه پخش تیزرهای تبلیغاتی با مضمون گسترش فعالیت های ورزشی در بین مردم، با هدف فرهنگ سازی و اعلام برنامه های تفریحی ورزشی که از طرف نهادهای مختلف در مکان های گوناگون برگزار می شود. آموزش عالی از طریق آشنا کردن دانشجویان با انواع ورزش های همگانی و توسعه آن ها در دانشگاه ها، برگزاری مسابقات در رشته های متنوع ورزش های همگانی و تفریحی و اهدای جوایز ورزشی به برندگان مسابقات. شهرداری ها از راه احداث فضاهای ورزشی سرپوشیده و روباز همگانی با بهره گیری از مربیان تحصیل کرده در رشته تربیت بدنی و برگزاری مسابقات تفریحی ورزشی گروهی و خانوادگی به مناسبت های مختلف و توزیع وسایل ورزشی ارزان قیمت در بین مردم. برخی از فدراسیون های ورزشی از راه گسترش رشته های ورزشی به طور آماتور و غیر حرفه ای در بین مردم، مانند آمادگی جسمانی، ایروبیک، قایقرانی، کبده، هاکی، اسکیت و... با توجه به شرایط اقلیمی هر منطقه و وزارت ورزش و جوانان نیز حمایت های لازم را انجام دهد. ورزش اتحاد و انسجام بین ملت ها را فراهم می نماید. بررسی های تاریخی نشان می دهد از اولین دوره بازی های المپیک به عنوان بزرگترین و معتبرترین رویداد ورزشی جهان که در سال ۱۹۰۰ در پاریس پایتخت فرانسه برگزار گردید، کاروان ورزشی زنان در همه جوامع و فرهنگ ها همواره کمتر از مردان بوده است. اما بعد از جنگ جهانی دوم و از سال های ۱۹۳۶ به بعد به خاطر تسهیلاتی که برخی از جوامع در اختیار زنان گذاشتند، محیط های ورزشی و به تبع آن رشد رشته های ورزشی زنان را شاهد بوده ایم و این روند رو به رشد همچنان ادامه دارد. با افزایش آگاهی های زنان و زمینه حقوق شهروندی و برابری های جنسیتی در برخورداری از برنامه ها و امکانات ورزشی در سطح جهان شاهد رشد رشته های ورزشی در مسابقات قهرمانی بوده ایم. بررسی ها نشان می دهد تعامل فرهنگ ها عمدتاً به صورت رو در رو انجام می شود و مسابقات ورزشی عاملی بسیار مهم و تأثیرگذار در انتقال فرهنگ است. نتایج تحقیقات نشان می دهد که خانواده ها به طور مستقیم کمک می کنند تا شرایط را برای شرکت فرزندان شان در مسابقات ورزشی فراهم نمایند، حتی برای مسابقات برون مرزی و مسابقات جهانی هم والدین کمک می کنند (پاپ و همکاران، ۲۰۱۸: ۱۲۰). تصور کنید

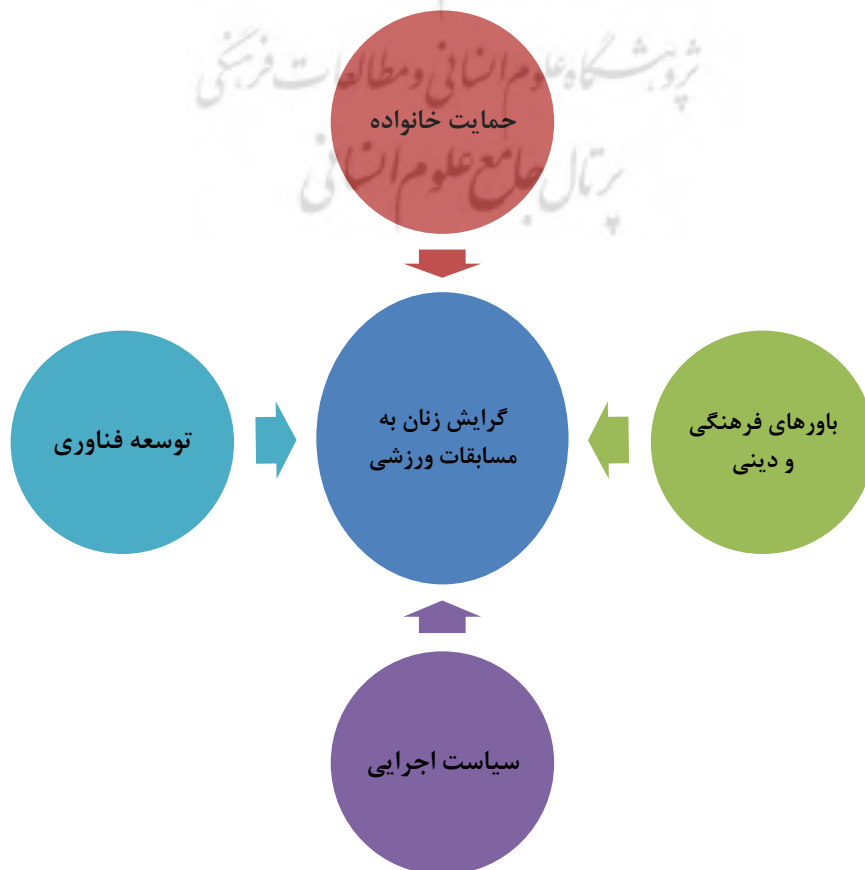
تفریحی و ورزشی مختص بانوان است. یافته ها نشان می دهد که توسعه فضاهای ورزشی بانوان در سطح شهرها و افزایش سرانه ورزش بانوان در بعد جسمانی و روان شناختی موجب زیبایی و تناسب اندام، تقویت و درمان جسم، آرامش روان و اعصاب، افزایش اعتماد به نفس، تخلیه انرژی و عامل پیشگیری از استرس و افسردگی در زندگی روزمره ی آنان می شود و نیز در بعد اجتماعی تأثیرات فراوانی بر زندگی اجتماعی بانوان دارد، به طوری که ورزش موجب جلوگیری از آسیب اجتماعی، افزایش تعاملات اجتماعی، گذران اوقات فراغت، کارایی در زندگی روزمره و سلامت و نشاط اجتماعی است (کردلو و همکاران، ۱۳۹۷: ۵۵). زنان بیش از نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می دهند، افرادی که مسئولیت خطیر تربیت نسل آینده ایران را به عهده دارند. روند توسعه زندگی شهری و تغییر الگوهای حرکتی روزانه و در نتیجه کاهش فعالیت های حرکتی به ویژه در بانوان، اندام ها و عضلات آنان را تحت تأثیر و خطر جدی کم تحرکی و ضعف های جسمانی قرار داده است. برای پیشگیری از چنین عارضه ای یا مقابله با آن، ایجاد جاذبه ها و امکانات لازم برای همگانی کردن ورزش در بین بانوان، از ابزارهای کارآمد در این زمینه است. با این اوصاف آیا کسی به فکر توسعه ورزش در میان زنان ایران هست؟ آیا می دانید چند درصد از زنان ایران ورزش می کنند؟ چه کسی مسئول ورزش نکردن زنان است؟ مهم ترین اولویت های ورزشی زنان چیست؟ نتایج برخی تحقیقات نشان می دهد مشکلات اساسی در عدم گسترش ورزش های همگانی در سطح بانوان در کشور، ناشی از کمبود فضاهای ورزشی ویژه بانوان، عدم فرهنگ سازی مناسب در این زمینه از سوی مسئولان و رسانه های گروهی، کمبود نیروهای کارآموده و با تجربه در زمینه آموزش رشته های مختلف ورزش های همگانی به بانوان، دسترسی نداشتن به فضاهای ورزشی عمومی و گران بودن آنهاست (قاسمی، ۱۳۹۶: ۷۳). بنابراین توجه به ایجاد مکان ها و فضاهای ورزشی خاص بانوان، رایگان کردن ورزش های همگانی برای همه بانوان کشور، تربیت مربیان زن در گرایش های متنوع ورزش های همگانی، فعال سازی نقش رسانه های گروهی در ارتقای سطح فرهنگ گرایش به ورزش در میان بانوان و برگزاری مسابقات تفریحی ورزشی در میان اقشار مختلف بانوان ضروری است (عابدینی و طالبی، ۱۳۹۶: ۱۴۰). برای توسعه ورزش زنان چندین نهاد و سازمان می بایست به طور هماهنگ سیاست گذاری

اطلاعاتی در گرایش زنان به حضور در مسابقات ورزشی مؤثر است؟

روش شناسی پژوهش

تحقیق توصیفی- تحلیلی و از نوع تحقیقات آمیخته (کمی کیفی) است. جامعه آماری شامل کلیه ورزشکاران دختر شرکت کننده در چهاردهمین المپیاد ورزشی که در تابستان ۱۳۹۷ در دانشگاه شیراز برگزار شد، بودند که طبق آمار منتشره تعداد آنها ۳۷۴۵ نفر بود که تعداد ۳۷۵ نفر به روش تصادفی طبقه بندی شده از همه رشته های ورزشی به عنوان نمونه پژوهش انتخاب شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه محقق ساخته شامل چهار مؤلفه فرهنگی- مذهبی (۶ گویه)، مؤلفه نهاد خانواده (۶ گویه)، مؤلفه توسعه فناوری اطلاعات (۵ گویه) و مؤلفه سیاست های اجرایی (۴ گویه) بود که پاسخگویان با مقیاس پنج ارزشی لیکرت آن را تکمیل کردند. روایی پرسشنامه براساس نظر ۱۴ نفر از اساتید مدیریت ورزشی در دانشگاهها به دقت بررسی و سپس تأیید شد. پایایی آن نیز با استفاده ضریب آلفای کرونباخ برآورد گردید ($\alpha=0/92$) که مورد تأیید است. داده ها با استفاده از آزمون t تک متغیره و تحلیل واریانس دوطرفه (مانوا) تجزیه و تحلیل گردید.

خانواده های ایرانی چنین نگرشی در مورد ورزش دختران پیدا کنند و این چنین نگرشی می تواند بستر بسیار عظیمی از روی ورزش بردارد و در توسعه ورزش زنان کمک کند. همه جوامع دنیا در تلاش هستند تا میزبانی مسابقات بزرگ جهانی را بگیرند تا بتوانند از طریق آن بخشی از فرهنگ و تمدن و آداب و رسوم خود را از طریق بازی ها و در طول برگزاری مسابقات به نمایش بگذارند. انتقال چنین فرهنگی صرفاً از طریق مردان نیست، بلکه بخش اعظم فرهنگ جامعه توسط زنان در محیط خانواده آموزش داده می شود و هم در سطح اجتماعی توسط زنان نمود پیدا می کند. تجربه دو دهه گذشته در جامعه ایران نشان می دهد گرایش زنان به حضور در تیم های ورزشی و برگزاری مسابقات قهرمانی به شدت افزایش یافته است. شاهد این مدعا راه اندازی لیگ قهرمانی بانوان در رشته های فوتبال، فوتسال، والیبال، بسکتبال، هندبال، کاراته و برخی رشته های ورزشی دیگر است. با مقدمه ای که ذکر شد و با توجه به مبانی نظری و پیشینه، این پژوهش در پی آن است که به سوال محوری زیر پاسخ دهد: تا چه اندازه نگرش فرهنگی- مذهبی جامعه (رهبران دینی و مدیران سیاسی)، حمایت های نهاد خانواده (والدین و اعضای خانواده و همسر)، سیاست حاکم بر جامعه و توسعه فناوری های نوین

عضویت در تیم های ورزشی و شرکت در مسابقات آورده شده است:

یافته های پژوهش

در جدول ۱ فراوانی، میانگین و اولویت پاسخ گوئی های مربوط به چهار مولفه مؤثر در گرایش دختران دانشجو به

جدول ۱. توزیع فراوانی، میانگین و اولویت پاسخ سؤال های تحقیق

اولویت	انحراف معیار	میانگین	درصد پاسخ (زیاد-خیلی زیاد)	گویه های تحقیق
گویه های مربوط به نگرش فرهنگی - مذهبی				
۵	۰/۲۱	۳/۷۱	۵۳٪	رهنمودهای رهبران دینی و سیاسی کشور در حمایت از تشکیل تیم های ورزشی زنان
۱	۰/۰۹	۳/۹۸	۵۹٪	برگزاری مسابقات ورزشی دختران همانند پسران با ضوابط شرعی
۲	۰/۳۱	۳/۸۷	۵۷٪	تغییر نگرش مسئولین از مرد سالاری به شایسته سالاری در ورزش
۳	۰/۲۷	۳/۸۴	۵۶٪	حضور تماشاگران در مسابقات ورزشی زنان همانند مردان
۶	۰/۶۵	۳/۶۸	۵۱٪	سیستم نظام مند جذب دختران مستعد در تیم های ورزشی توسط باشگاه های ورزشی
۴	۰/۰۹	۳/۷۶	۵۴٪	نگرش مثبت جامعه از انجام ورزش های تفریحی در مکان های عمومی و پارک ها توسط خانواده ها
گویه های مربوط به حمایت های نهاد خانواده				
۵	۰/۸۷۶	۲/۹۲	۴۸٪	حضور مستمر والدین در تمرینات ورزشی دختران
۳	۰/۳۴۸	۲/۰۵	۵۱٪	تشویق والدین به ورزش فرزندان و عضویت در تیم های ورزشی
۱	۰/۷۵۱	۳/۸۷	۶۴٪	حصول اطمینان از امنیت محیط های ورزشی و مسابقات
۲	۰/۳۹۸	۳/۶۶	۶۲٪	حمایت برادران و خواهران و سایر اعضای خانواده از شرکت زنان در مسابقات
۴	۰/۴۸۷	۱/۳۹	۵۳٪	حمایت والدین در خرید وسایل و لوازم مورد نیاز ورزشکاران و همراهی آنان
۳	۰/۰۹۷	۲/۲۷	۵۸٪	همراهی والدین در مسافرت های ورزشی برای مسابقات
گویه های مربوط به توسعه ارتباطات و فناوری				
۳	۰/۱۳۲	۳/۵۱	۵۴٪	تأثیر رسانه های گروهی از نشان دادن مسابقات ورزشی زنان در دنیا
۵	۰/۰۴۵	۲/۹۸	۴۹٪	افزایش تبادل ارتباطات و ارتقای آگاهی از طریق ماهواره و اینترنت
۲	۰/۲۱۵	۳/۵۹	۵۸٪	امکان ارتباط خصوصی دختران با قهرمانان ورزشی زن جهان
۴	۰/۰۳۹	۳/۲۴	۵۱٪	توسعه باشگاه های خصوصی زنان در همه رشته های ورزشی

۱	۰/۵۱۲	۳/۶۶	۵۹٪	پخش زنده مسابقات ورزشی در همه رشته های ورزشی زنان
گویه های مربوط به سیاست های اجرایی رهبران و مدیران ارشد				
۴	۰/۳۷۶	۳/۳۲	۵۶٪	ساختار قدرت سیاسی مدیران ارشد در جامعه
۱	۰/۰۴	۴/۰۴	۸۱٪	عدم هماهنگی باورها در سنت و تجدد رفتارها
۳	۰/۱۲	۳/۶۹	۶۹٪	نگرش رهبران و مدیران ارشد به مشارکت زنان در ورزش
۲	۰/۲۷۷	۳/۹۹	۷۲٪	ساختار سنتی خانواده و مردسالاری در امور

با توجه به جدول ۲ از آزمون کولموگروف- اسمیرنوف (K-S) به منظور بررسی توزیع داده های حاصل از پرسشنامه استفاده شد. و به دلیل اینکه سطح معناداری از بزرگتر است با اطمینان ۹۵ درصد نرمال بودن توزیع داده ها مورد تأیید قرار گرفته است.

جدول ۲. نتایج آزمون کولموگروف اسمیرنوف

متغیر	D f	K-S	sig
نگرش فرهنگی- مذهبی	۳۷۴	۱/۱۲۸	۰/۱۵۷
نهاد خانواده	۳۷۴	۱/۰۹	۰/۱۸۲
توسعه ارتباطات و فناوری	۳۷۴	۰/۸۳۱	۰/۴۹۴
سیاست اجرایی هیات حاکمه	۳۷۴	۰/۸۱۴	۰/۳۷۸

سپس به منظور آزمون فرضیه فوق با توجه به نرمال بودن دختران به مسابقات ورزشی نقش دارد از آزمون t تک نمونه ای استفاده شد که نتایج آن در جدول ۳ ذکر شده است. توزیع داده ها، برای بررسی اینکه آیا نگرش فرهنگی جامعه، خانواده و توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات در گرایش

جدول ۳. آزمون t تک نمونه ای با میانگین فرضی ۳

متغیر	میانگین	انحراف معیار	t	p
نگرش فرهنگی- مذهبی جامعه	۴/۷۱	۰/۹۱	۸/۳۱۱	۰/۰۰۲
نهاد خانواده	۳/۹۲	۰/۶۸	۶/۷۶۸	۰/۰۰۱
ارتباطات و فناوری های نوین اطلاعات	۴/۰۸	۰/۷۵	۷/۲۱۵	۰/۰۰۲
سیاست اجرایی مدیران ارشد جامعه	۳/۸۰	۰/۷۷	۵/۵۱۳	۰/۰۰۱

ارشد جامعه در گرایش دختران دانشجو به مسابقات ورزشی از همبستگی پیرسون استفاده نموده که نتایج آن در جدول ۴ آمده است.

نتایج جدول ۳ نشان داد چهار مولفه نگرش فرهنگی- مذهبی جامعه، خانواده و توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات و سیاست‌های اجرایی هیأت حاکمه در گرایش دختران دانشجو به مسابقات ورزشی از سطح میانگین بالاتر بوده و پاسخگویان تأیید کرده اند. سپس برای بررسی ارتباط بین نگرش فرهنگی- مذهبی جامعه، خانواده و توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات و سیاست‌های اجرایی مدیران

جدول ۴. آزمون همبستگی پیرسون برای بررسی چهار مولفه پژوهش در گرایش دختران به مسابقات ورزشی

متغیر	D f	r	سطح معناداری
نگرش فرهنگی- مذهبی	۳۷۴	۰/۸۶۳ ^(**)	۰/۰۰۲
نهاد خانواده	۳۷۴	۰/۷۸۴ ^(**)	۰/۰۰۱
توسعه ارتباطات و فناوری	۳۷۴	۰/۸۱۳ ^(**)	۰/۰۰۲
سیاست اجرایی هیأت حاکمه	۳۷۴	۰/۷۳۳ ^(**)	۰/۰۰۱

که در مقایسه با میانگین مجذور واریانس که قادر به توضیح آن نیست (۳۸/۶۳۵) عدد نسبتاً بزرگی است و نسبت (F=۳۱۳/۶۹۹) در سطح معناداری (P≤۰/۰۰۱) نیز تأیید این یافته است. لذا می‌توان گفت فرض صفر مبنی بر عدم ارتباط نگرش فرهنگی-مذهبی جامعه، خانواده و توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات و سیاست‌های اجرایی مدیران ارشد در گرایش دختران به مسابقات ورزشی رد می‌شود.

با توجه به نتایج جدول شماره ۴ بین نگرش فرهنگی- مذهبی جامعه، خانواده و توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات و سیاست اجرایی هیأت حاکمه در گرایش دختران به مسابقات ورزشی ارتباط مثبت و معناداری وجود دارد. لذا برای بررسی میزان تاثیر هر یک از متغیرهای مستقل بر متغیر وابسته از رگرسیون چندگانه استفاده شد. جدول شماره ۵ تحلیل واریانس را برای رگرسیون نشان می‌دهد. که طبق آن میانگین مجذورات واریانس که مدل رگرسیون قادر به توضیح آن است ۱۲۱۱۹/۷۹۶ می‌باشد

جدول ۵. نتایج تحلیل ANOVA

مجموع مجذورات	درجه آزادی D F	میانگین مجذورات	F	sig
۳۶۳۵۹۳۹۰	۳	۱۲۱۱۹/۷۹۶	۳۱۳/۶۹۹	۰/۰۰۱
۱۴۳۳۳۷۷۳	۳۷۱	۳۸/۶۳۵		
۵۱۲۹۳/۱۶۳	۳۷۴			

جدول ۶. نتایج تحلیل رگرسیون چند متغیره برای پیش‌بینی چهار مولفه پژوهش در گرایش دختران به مسابقات ورزشی

شیب های	ضرایب استاندارد نشده	استاندارد شده	t	sig
Beta	B	خطای استاندارد		

۰/۰۰۱	۳/۷۳۸	۴/۰۳۷	۱۵/۰۹۳	(Constant)
۰/۰۰۱	۶/۴۰۵	۰/۴۱۸	۰/۲۴۷	۱/۵۸۳
۰/۰۰۱	۳/۹۹۱	۰/۲۷۲	۰/۲۵۴	۱/۰۱۴
۰/۰۰۱	۳/۵۹۹	۰/۲۴۷	۰/۲۵۳	۰/۹۱۰
۰/۰۰۱	۳/۷۸۶	۰/۲۵۶	۰/۲۳۰	۱/۰۰۱

پژوهش "به چه میزان نگرش فرهنگی- مذهبی جامعه در گرایش دختران به مسابقات ورزشی موثر بوده است؟" نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که نگرش فرهنگی-مذهبی جامعه بیش از حد متوسط در گرایش دختران عضویت در تیم های ورزشی و شرکت در مسابقات ورزشی موثر بوده است. بیشترین درصد پاسخ ها مربوط به برگزاری مسابقات ورزشی دختران همانند پسران با ضوابط شرعی است. نتایج این یافته با پرینس ریچارد و همکارانش (۲۰۱۲: ۹) مبنی بر این که عوامل فرهنگی- مذهبی حاکم بر جامعه به وضوح نقش تعیین کننده ای در ورزش زنان دارد همسو است. در این ارتباط می توان به این نکته مهم اشاره نمود که دستورات دینی در همه زوایای زندگی فردی و اجتماعی نفوذ قابل ملاحظه ای دارد. چنانچه رهبران دینی و سیاسی کشور توسعه ورزش زنان و شرکت دختران و زنان در مسابقات ورزشی را یک امر ارزشی تلقی کرده و حمایت جدی بنمایند، آنگاه میزان مشارکت دختران در ورزش های قهرمانی هم بیشتر خواهد شد. متوازن ساختن کفه ترازوی عدالت در توزیع منابع به منظور توسعه متوازن ورزش زنان و مردان از وظایف مسئولان و مدیران جامعه است. زیرا امکانات و تسهیلات و تجهیزات ورزشی هر جامعه با توجه به میزان تقاضای اجتماعی آن جامعه توسعه می یابد. این توسعه از یک طرف در جهت پاسخ به نیازهای روزافزون دختران جوان و زنان و از طرف دیگر در راستای جامعه عمل پوشاندن به اهداف اجتماعی تحول پیدا می کند. بدیهی است نگرش مثبت مدیران به حضور زنان در مسابقات ورزشی منجر به اتخاذ سیاست های حمایتی مانند اعزام تیم های ورزشی زنان به مسابقات ورزشی، سرمایه گذاری بیشتر در لیگ های بانوان در رشته های مختلف ورزشی مانند فوتبال، والیبال، بسکتبال و هندبال و همچنین استخدام بیشتر زنان در پست های ورزشی می گردد و در نتیجه سلامت، شادابی و

با توجه به جدول شماره ۶ برای بدست آوردن معادله رگرسیون کافی است مقادیر زیر ستون B را که ضریب متغیرهاست در آن قرار دهیم بنابراین معادله رگرسیون برآوردی به صورت زیر خواهد بود:

$$y = 1/583 x_1 + 1/014 x_2 + 0/910 x_3 + 15/093$$

$$+ ۱۵/۰۹۳ + توسعه فناوری ۰/۹۱۰ + خانواده (۱/۰۱۴)$$

نگرش فرهنگی (۱/۵۸۳) = گرایش دختران

و چون مقدار بتاها در سطح معناداری ($P \leq 0/001$) نیز تأیید این یافته است، لذا فرض صفر مبنی بر عدم تأثیر ضریب X (نگرش فرهنگی جامعه، حمایت خانواده و توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات و سیاست های اجرایی مدیران ارشد جامعه) بر Y (گرایش دختران به مسابقات ورزشی) رد می شود.

با توجه به یافته های بدست آمده، نتیجه حاصله مبنی بر این است که هر چهار مؤلفه ی (نگرش فرهنگی- مذهبی، نهاد خانواده، ارتباطات و فناوری های نوین، سیاست های اجرایی مدیران ارشد جامعه) تأثیر معنادار آماری بر گرایش دختران به عضویت در تیم های ورزشی و شرکت در مسابقات ورزشی دارند.

بحث و نتیجه گیری

رشد فزاینده گرایش دختران نوجوان و جوان به عضویت در تیم های ورزشی و شرکت در مسابقات ورزشی و محدودیت ها و موانعی که در این راستا وجود داشت، ضرورت انجام این پژوهش در شرایط فعلی بود. در خصوص سؤال اول

گرایش زنان به عضویت در تیم های ورزشی و شرکت در مسابقات نتایج نشان داد سیاست های اجرایی مدیران ارشد جامعه در گرایش آنان به عضویت در تیم های ورزشی و شرکت در مسابقات مؤثر است. در گزارش عابدینی و طالبی (۱۳۹۶؛ ۱۴۳) بر نقش مؤثر رهبران اجتماعی در موفقیت توسعه ورزش در بین زنان تأکید دارند که این عامل به ویژه در شهرهای کوچک اثرگذارتر می باشد. در این بخش پاسخ دهندگان به سوال عدم هماهنگی باورها در سنت و تجدد رفتارها بیشترین پاسخ را داده اند که می توان نتیجه گرفت در سیاست های اجرایی در جامعه این عامل بیشترین تأثیر را بر گرایش زنان و دختران به مشارکت ورزشی دارد. به هر حال به نظر می رسد که امروزه هیچ کس نمی تواند اثرات مثبت اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی، بهداشتی و روانی حضور زنان در عرصه های مختلف ورزشی را انکار نماید. مشارکت زنان در ورزش براساس مبانی شرعی امری است که باید بیش از پیش مورد توجه مدیران و رهبران سیاسی و دینی جامعه قرار گیرد. برخی از افراد که ورود زنان را به عرصه های ورزش منکر می شوند، در حقیقت مخل در امر توسعه هستند و اظهار نظر نامبردگان بیشتر بر مبنای احساس و هیجان است تا عقل و منطق. با این حال ارزیابی دقیق وضعیت موجود و بررسی تحولات به ویژه در دو دهه اخیر در حوزه ورزش زنان نیازمند تحقیقات بیشتری است تا بتوان با سرمایه گذاری های بیشتر و مؤثرتر نقاط ضعف و آسیب رسان ورزش های تجاری را برطرف و محیط های ورزشی زنان را پاک و با عوارض و چالش های کمتر توسعه داد. باید به این نکته اشاره نمود که توسعه هر جامعه براساس وضعیت زنان و جایگاه همه جانبه آنان از نظر آموزشی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی و ورزشی سنجیده می شود. در این راستا پیشنهاد می شود مدیران و رهبران ارشد در کشور بستر سازی مناسب و زمینه های لازم در همه نقاط کشور به منظور حضور عملی و مؤثر و بدون دغدغه زنان در همه رشته های ورزشی همانند مردان البته با رعایت موازین شرعی فراهم کنند. همچنین در حوزه تبلیغات و رسانه ها نیز ورزش زنان همانند ورزش مردان اقدامات عملی در پخش زنده مسابقات صورت پذیرد. پیشنهاد می شود به منظور تشویق زنان به شرکت در

نشاط علاوه بر نیمی از جامعه بلکه به تمام اعضای خانواده و جامعه سرایت پیدا می کند. در خصوص سوال دوم پژوهش به چه میزان حمایت نهاد خانواده در گرایش فرزندان دختر به ورزش قهرمانی و شرکت در مسابقات مؤثر است؟ نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل داده ها نشان داد که نهاد خانواده بیش از حد متوسط در گرایش دختران برای عضویت در تیم های ورزشی و شرکت در مسابقات مؤثر است. بدیهی است تشویق و همراهی والدین به عضویت فرزندان در تیم های ورزشی و شرکت در مسابقات اثرگذار است. حمایت و موافقت والدین به عضویت فرزندان در تیم های ورزشی و حضور داوطلبانه آنان در تمرینات ورزشی فرزندان و حتی خرید وسایل و تجهیزات مورد نیاز آنان نقش مهمی در گرایش فرزندان دختر به شرکت در مسابقات دارد. این یافته با نتایج بسیاری از یافته ها از جمله تحقیق دولمان ولویس^۱ (۲۰۱۰؛ ۳۲۰) همخوانی دارد. در گزارش های های هاست و همکاران^۲ (۲۰۱۵؛ ۲۸۰) آمده است انتخاب نوع رشته ورزشی از دوران کودکی و شرکت منظم و سازمان یافته آنان در تمرینات و همچنین مسابقات و برنامه ریزی برای رشد و پیشرفت تا سطح قهرمانی تا حد بسیار زیادی بستگی به حمایت عملی والدین از فرزندان دارد. حتی خانواده های با نگرش مذهبی نیز باید حضور فرزندان در ورزش را به عنوان یک ارزش محسوب کنند. پاسخ گویان بیشترین تأثیر در بین مولفه ها را نهاد خانواده می دانند، که از اهمیت ویژه ای برخوردار است و همچنین در این مؤلفه، حصول اطمینان از امنیت محیط های ورزشی و مسابقات حائز بیشترین درصد پاسخ گویی در بین تمامی سوالات بوده است. در خصوص سوال سوم پژوهش "به چه میزان توسعه ارتباطات و فناوری اطلاعات در گرایش زنان به عضویت در تیم های ورزشی و مسابقات مؤثر است؟" نتایج نشان داد که توسعه ارتباطات بیش از حد متوسط در گرایش زنان به مشارکت ورزشی مؤثر است و گویه پخش زنده مسابقات زنان از ماهواره و اینترنت و افزایش تبادل ارتباطات از طریق ماهواره و اینترنت بیشترین تأثیر در گرایش زنان و دختران به مشارکت ورزشی دارد. این بخش با نتایج پژوهش های دفتر امور زنان ریاست جمهوری (۱۳۹۵) همخوانی دارد. در خصوص سؤال چهارم و نقش سیاست های اجرایی رهبران و مدیران ارشد جامعه در

sports; Magazine: Organizational Behavior Management Studies in Sports » Summer 2019 - Number 26

Farahani, Al; Mohammadi Raouf, M; Shajie, (2019); A comparative study of the state of sports governance in Iran and selected countries; Journal: Applied Researches in Sports Management » Summer 2019 - Number 33

مسابقات لیگ های قهرمانی زنان در رشته های مختلف ورزشی با توجه به شرایط جامعه همانند مردان برقرار و امکانات مساوی و برابر در همه شهرها و روستاهای برای مردان و زنان چه در حوزه ورزش های قهرمانی و شرکت در مسابقات و چه در حوزه ورزش های تفریحی در سطح کشور توزیع گردد.

Fathi Hafshejani, F., Arefi, M. & Fathi, K. (2018). The Relationship between Teaching Teaching Methods and Promoting the Attitude of Students in Elementary School Girls in Tehran. Research in Curriculum Planning (Knowledge and Research in Educational Sciences-Curriculum):15 (29) (56), 173-162. (Persian).

Fazeli, H. (2012). Exercise Physics Identity, Political Science Research, (7)2, 174-151. (Persian).

Jona, I. N & Okou, F. T. (2013). Sports And Religion, Asian Journal of Management Sciences and Education, (2)1.20-33.

Hassani, M.H., Zokaei, M.S., Talebi, A.T. & Entezari, A. (2017). Conceptualization of cultural lifestyle. Two Quarterly Journal of Cultural Sociology, Vol. 1396, 8 (1), 32-45. (Persian).

Hayhusrt, L., McIntosh Sandstorm, L & Arkoses, E. (2015). Navigating Norms Charting Gender-Based Violence Prevention and Sexual Health Rights Through Global-Local Sport for Development and Peace Relations in Nicaragua, Sociology of Sport Journal, 35(3), 277-288.

Heydari, A., Seyyed Asiaban, S. & Horbee, A. (2013). Comparison of social injuries (general health, sport identity, sport motivation and individual social adjustment) among athletes with disabilities and non-athletes with disabilities in the Ahvaz Welfare Organization. Quarterly Journal (New Findings in Psychology) (Social Psychology), 8 (29), 17-32. (Persian).

Ghassemi, A. (2017). Qualitative study of woman's attitudes and perceptions with emphasis on beauty surgery. Journal of Applied Sociology (Journal of Humanities Research, Isfahan University), 28 (4) (68). 68-86 (Persian).

سپاسگزاری

از تمامی شرکت کنندگان و عزیزانی که در این پژوهش مشارکت داشته و ما را یاری نموده اند، کمال تشکر و قدردانی را داریم.

References

Abedini, S. & Talebi, Sh. (2017). Socio-cultural factors related to the rate of citizen's tendency towards public sport in Khalkhal. Volume 28, Number 1 - Successive Number 65,131-144. (Persian).

Afshani, S.A. & Hatefi Rad, L. (2017). Investigating Factors Related to Job-Family Job Role Conflict with Emphasis on Job and Organizational Variables, Quarterly Journal of Applied Sociology (Journal of Humanities Research, University of Isfahan), 28 (4) (68). ۱۲۰-۱۱۲ (Persian).

Dollman, J & Lewis, R. (2010). The Impact of Socio Economic Position on Sport Participation among South Australian youth. Journal of Science and Medicine in Sport, 1:318-322.

Dwyer, B & Gel lock, J. (2016). Does Athletic Participation Signal Employability? An Experimental Analysis of Male and Female Athlete Job Applicants, Journal of Intercollegiate Sport, 11(1), 40-64.

Ebrahimi, Gh., Jan alizade choub basti, H. & Bolaghi, M. (2017). Sociological study of the Impact of Cultural Capital on Religious Style of Students (Case Study of Mazandaran University Students), Two Journal of Sociology of Social Institutions, 4 (10), 123-138. (Persian).

Farahani, A; Keshavarz, L; Marvi Esfahani, N (2019); Analysis of factors affecting the behavior of sports managers to face and manage crises in Iran's championship

- Parsamehr, M. & Rasoulnejad, S.P. (2015). Relation between religion and sport: the study of the relationship between religiosity and sports participation among Yazd University students, *Soltanet of Socio-cultural Development Studies*, (4)2, 84-94. (Persian).
- Pop, B; Horbel, Ch & Germelman, Ch. (2018). Social-Media-Based Antifraud Communities Opposing Sport-Team Sponsors Insights from Two Prototypical Communities. *International Journal of Sport Communication*, 11(3).110-122.
- Prins, Richard G., Sigrid, M. M., Frank, J., Van Lenthe. J. B. & Anke, O. (2012). Are Neighbourhood Social Capital and Availability of Sports Facilities Related to Sports Participation among Dutch Adolescents? *International Journal of Behavioral Nutrition and Physical Activity*, 9(90):2-11.
- Rahbar Ghazi, M.R., Imam Jumazadeh, S.J., Nourbakhsh, S. & Khaki, M. (2017). Cultural Values and Its Impact on Citizen's Economic and Political Attitudes. *Two Quarterly Journal of Cultural Sociology*, Vol. 1396, 8 (1), 47-63. (Persian)
- Saavedra, M. (2018). The Sexual and Gender Politics of Sport Mega-events Roving Colonialism, *Sociology of Sport Journal*, 35(3), 291–301.
- Kordloo, H., Timuri, A. & Naserian, A. (2018). Prediction of people's attitudes toward advertising through sport based on their beliefs. (A Case Study of Zanjan Women, *Physiology and Management Research in Sport*): 10 (2), 45-56. (Persian).
- Madani, S., Moghaddasi Lashkhajani, M. A & Kazemipour, Sh. (2018). Representation of the social harm that threatens the family in Iran during the 1970s and 1980s. 29(2), 83-103. (Persian).
- Mahdavi, M. S & Modiri, F. (2017). A Survey of the Generation of Postmodern Family Values and Its Influential Factors Affecting Religious Role. *Two Quarterly Journal of Sociology of Social Institutions*, 4 (9), 155-187. (Persian).
- Mann, M & Karen, V. (2018). Inclusion and Normalization of Queer Identities in women's College Sport, *Women in Sport and Physical Activity Journal*, 26(2), 76-88.
- Modriri, F. & Azad Ermaki, T. (2013). Sex and Religiosity, *Applied Sociology*, (24)3 (51), 1-14. (Persian).
- Mohammadnia, J., Tayyib Fallahi, H. & Wasl Borders, M. (2016). The impact of video media on the tendency of women to public sport, the second national conference on the new achievements of physical education and sport. 220-232 (Persian).
- Naderian Jahromi, M. (2017). Applied Ethics in Sports Competition, *Ngarvarnah Publishing House*, 28-62. (Persian).
- Naderian Jahromi, M. (2016). *Fundamentals of Sociology in Sport*. Fifth Edition, Bamdad Book Books. 30-45 (Persian).
- Namwar, M. (2015). Obstacles to the use of Information and Communication Technology at the Ministry of Sports and Youth. Publication: The first national conference on the new achievements of physical education and sport. 156-178. (Persian).